

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. Кубрат , 11.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КУБРАТ, I - ВИ СЪСТАВ в публично заседание на
единадесети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Албена Дяк. Великова

при участието на секретаря Вера Люб. Димова
като разгледа докладваното от Албена Дяк. Великова Административно
наказателно дело № 20213320200043 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Д. Б. Т., ЕГН ***** от *** против
Наказателно постановление № 20-0290-000036/14.02.2020 г. на Началник
група „Охранителна полиция“, ОДМВР – Разград, РУМВР – Кубрат,
оправомощен с Заповед № 8121з-515/ 14.05.2018 г. на директора на ОДМВР –
Разград, с което са му наложени административни наказания: 1/глоба в
размер на 200.00 лева, на основание чл. 179, ал. 2, във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5,
пр. 5 ЗДвП за извършено нарушение по чл. 16, ал. 1, т. 1 ЗДвП; 2/ глоба в
размер на 2 000.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24
месеца, на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП, за извършено нарушение по
същия; и 3/глоби в размер на по 10.00 лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр.
1 и предложение 3 от ЗДвП, за извършени нарушения по чл. 100, ал. 1, т. 1 и
т. 2 ЗДвП, за това, че на 25.01.2020 г. в 23:11 ч. в с. Брестовене, общ. Завет на
улица „Христо Ботев“, като водач на лек автомобил „Ауди“ А4, с рег. № ***,
собственост на С. Д.Т., при управлението на същия: 1/ навлязъл в лентата за
насрещно движение и блъснал лек автомобил „БМВ“ с рег. № ***, 2/при
предприета по отношение на него проверка, отказал да бъде изпробван за
наличието на алкохол в кръвта, чрез измерването му в издишания от водача

въздух с Алкотест Дрегер 7510 с № ARDN – 0056; 3/не носи свидетелство за управление на МПС и контролен талон към него; не носи свидетелство за регистрация на МПС.

В жалбата се сочи, че издаденото НП е незаконосъобразно и неправилно, постановено при нарушение на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Акцентираща се на обстоятелството, че приетата от АНО фактическа обстановка не отговаря на действителното положение.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез процесуалния си представител адв. Т.М. от АК – Шумен заявява становище, че поддържа жалбата. Пледира за отмяна на НП като неправилно и незаконосъобразно.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание не изпраща представител и не ангажира становище по жалбата.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На въззивника е съставен АУАН серия ГА № 144122/25.01.2020 г. от актосъставителя Н. Н. – мл.автоконтрольор при ОДМВР – Разград, РУ – Кубрат, в присъствието на свидетеля А. А., за това, че на 25.01.2020 г. в 23:11 часа, в с. Брестовене, по улица „Христо Ботев“, при управление на собствения на С. Д.Т. лек автомобил „Ауди“ А4, с рег. № ***, навлиза в лентата за насрещното движение и блъска лек автомобил „БМВ“ 330 с рег. № ***, управляван от Х. М. Х.; отказва да бъде изпробван за наличие на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания от водача въздух с Алкотест Дрегер 7510 с № ARDN – 0056; не носи свидетелство за управление на МПС и контролен талон към него; не носи свидетелство за регистрация на МПС. Извършените деяния били квалифицирани от актосъставителя като нарушения, както следва: чл. 16, ал. 1, т. 1 ЗДвП – на платно с двупосочно движение, с две пътни ленти, Дж.Т. се движи в лентата за насрещно движение, в следствие на което е причинил ПТП; чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП – отказва проверка с техн. средство за установяване на алкохол в кръвта и не изпълнил предписание за мед.изследване; чл. 100, ал. 1, т. 1 и т. 23ЗДвП – не носи свидетелство за правоуправление и за регистрация на МПС, при

описаната по – горе фактическа обстановка. Актът е съставен в присъствието на нарушителя, предявен му е, и подписан от него без възражения.

Въз основа на материалите по преписката, вкл. и Протокол за ПТП, и съставения АУАН, на 14.02.2020 г. АНО издал НП № 20-0290-000036/14.02.2020 г., предмет на настоящата въззивна проверка.

АНО е издал атакуваното НП, в което изцяло е възприел описаната в АУАН фактическа обстановка и правна квалификация на нарушението и е санкционирал въззивника налагайки му наказания, както следва: 1/глоба в размер на 200.00 лева, на основание чл. 179, ал. 2, във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 5 ЗДвП за извършено нарушение по чл. 16, ал. 1, т. 1 ЗДвП; 2/ глоба в размер на 2 000.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП, за извършено нарушение по същия; и 3/глоби в размер на по 10.00 лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1 и предложение 3 от ЗДвП, за извършени нарушения по чл. 100, ал. 1, т. 1 и т. 23ДвП.

От показанията на разпитаните по делото свидетели В.В. и С.С., и двамата към инкриминираната дата полицейски служители в РУМВР–Кубрат, се установява, че на 25.01.2020 г. двамата постъпили наряд в 20:30 часа и много малко след това постъпил сигнал за скарване и ПТП в с. Брестовене, на който те първи са се отзовали и са посетили дома на св. Х. Х., който сигнализирал за случилото се, а те повикали за установяване на обстоятелствата относно ПТП, дежурните в РУМВР – Кубрат автотрольори – св. Н. Н. и св. А. А.. Категорично от показанията им се установява, че нито един от водачите не е останал на мястото на ПТП, поради което след пристигане на колегите им, те отишли до дома на жалбоподателя Д. Т., след което го докарали с патрулния автомобил при автоконтрольорите. И двамата свидетели сочат, че са изготвили докладна записка за случая.

От показанията на св. Н. Н. и св. А. А., и двамата на длъжност мл. автоконтрольори в РУ МВР – Кубрат, първият актосъставител, а вторият – свидетел при съставяне на акта, на 25.01.2020 г. около 23:00 часа са били в с. Брестовене, отзовавайки се на повикване от дежурния за ПТП, осъществило се в с. Брестовене; при пристигането си с помощта на изпратените от участъка в гр. Завет свои колеги установили водачите, участвали в ПТП, както и че

сигналът е подаден от определения от тях като „потърпевш водач“ – св. Х. Хюсеин. Заявяват, че са огледали мястото на ПТП, така както е посочено от Х., след което извършили оглед на автомобилите, които са участвали в инцидента. Твърдят, че и по двете МПС имало следи от сблъсък. Св. А. заявява, че е направен и снимков материал.

От показанията на св. Х. се установява, че на посочената дата - 25.01.2020 г., късно вечерно време, Д.Т., управлявайки лек автомобил, срещнал свидетеля, който също управлявал лек автомобил, в близост до дома му, не може да посочи името на улицата. Когато спрял, за да слезе от колата си, Т. също спрял и слязъл от своето МПС, държейки в ръка щанга – метален предмет. Х.; виждайки това и възприемайки го като нападение срещу него, се уплашил, запалил двигателя на автомобила и дал назад, но Т. също се върнал в автомобила си, запалил двигателя, подкарал колата и блъснал челно отпред управлявания от свидетеля автомобил – „БМВ“, в този момент свидетелят продължавал да се движи на задна скорост, но Т. отново го блъснал – втори път в предната броня; свидетелят променил посоката си на движение, тръгнал в друга посока, но Д. Т. го последвал и отново с предната част на автомобила си се блъснал в неговия автомобил, но вече в задната му част. Свидателят успял да се прибере в дома си, отстоящ на 100-на метра от мястото на последния сблъсък, и по настояване на баща си се обадил на тел.112, за да уведоми за пътния инцидент и за поведението на Дж. Т., което възприел като лично нападение срещу него, заради скарване от същия ден между свидетеля и сина на Д. Т.. Твърди, че и той, и жалбоподателят били сами в колите си. Отрича инцидента да е станал между 20:00 и 21:00 часа.

От показанията на св.Р., която придружавала жалбоподателя, инцидентът е станал около 20:00 часа. Движили се по една тясна улица, и когато завили, имало контейнер и изведнъж Х. се насочил срещу тях с колата си, и се охлузили. След това тя и Д. веднага излезли от колата, за да видят дали има нещо, а той Х., избягал. Те изчакали четири – пет минути и после продължили пътуването си за гр. Завет, откъдето се върнали в 21:00 часа и Т. се прибрал в дома си.

От изисканата от съда справка от Отдел „Районен център 112“ гр. Русе към МВР, се установява, че сигналът за инцидента е подаден в 21:46 часа от

Х.М. от телефонен номер ***.

Справката изискана от РП–Разград сочи, че срещу жалбоподателя няма образувани ДП за извършени престъпления по чл. 340 НК и по чл.325 НК.

Описаната изключително противоречива фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства – преписката по АНП, вкл. АУАН, заповед, протокол за ПТП, справки от РП–Разград и РЦ 112, и гласни доказателства – показания на разпитаните свидетели.

В показанията си полицейските служители В. и С. са категорични, че инцидентът за който са получили обаждане е станал малко след започване на смяната им, която започва в 20:30 часа. Сигналът на тел.112 е подаден в 21:46 часа, а в Протокола за ПТП е посочено – в 22:00 часа, а в АУАН и в НП се посочва, че инцидентът е станал в 23:11 часа.

И двамата водачи не са останали на мястото на ПТП, поради което протоколът е съставен въз основа на обясненията на потърпевшия, както сочи актосъставителя и доколкото другия участник – Т. не е оспорвал това, което е отразено в протокола и в акта.

Не се спори, че жалбоподателят не е представил документите за автомобила, СУМПС, както и че е отказал да бъде проверен за алкохол.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок от надлежна страна – ФЛ, спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Настоящото производство е от административно-наказателен характер. Същественото при него е да се установи има ли извършено деяние, което да

представлява административно нарушение, дали това деяние е извършено от лицето, посочено в акта и НП, и дали е извършено от него виновно. Следва да се отбележи, че актовете за установяване на административно нарушение нямат обвързваща доказателствена сила, т. е. посоченото в акта не се счита за доказано. Това произтича и от разпоредбата на [чл. 84 ЗАНН](#), който препраща към НПК, а съгласно [чл. 16 НПК](#), обвиняемият (в случая нарушителят) се счита за невиновен до доказване на противното. Това означава, че в тежест на административно наказващия орган (по аргумент от [чл. 84 ЗАНН](#), във връзка с [чл. 103, ал. 1 НПК](#)), тъй като именно той е субектът на административно-наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно нарушение и че то е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител (т.7 от Постановление № 10/1973 г.-Пленум на ВС на РБ). Следва да бъдат спазени и изискванията на ЗАНН за съставянето на АУАН и издаването на НП, както и сроковете за реализиране на административно-наказателното преследване. Следва също така да се отбележи, че съдът следи служебно относно спазването на процесуалните норми по издаване на НП и спазването на сроковете за реализиране на административно-наказателната отговорност.

Както в акта, така и в наказателното постановление, следва да се съдържа описание на нарушението, като следва да бъдат посочени и законовите разпоредби, които са били нарушени. Законосъобразното издаване на наказателното постановление изисква пълно съответствие между деянието, вменено на нарушителя, така, както е описано в акта и наказателното постановление, и посочените като нарушени правни норми, т. е. описаното деяние следва да може да се подведе под конкретна правна норма, съдържаща състав на административно нарушение, за което по смисъла на [чл. 6 ЗАНН](#) следва да се предвижда съответно наказание. Осъществяваният от съда контрол е за законосъобразност на издаденото наказателно постановление, като всички други документи и респ. показания могат да бъдат единствено доказателства в подкрепа на съдържащите се в наказателното постановление констатации. Разпоредбата на [чл. 57 ЗАНН](#) безусловно е императивна, тъй като осигурява правото на защита на привлечения към административно-наказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото му да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършил, за да

може да организира защитата си в пълен обем.

Не е спорно, че Наказателното постановление и АУАН са издадени от компетентни органи – съответно - Началник група при ОД на МВР – Разград, РУ Кубрат и младши автоконтрольор. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 12 от ЗДвП наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи, от министъра на отбраната, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от кметовете на общините или от определени от тях длъжностни лица съобразно тяхната компетентност.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и 3 от ЗАНН.

АУАН е съставен в присъствието на един свидетел, но това нарушение не е съществено, тъй като не рефлектира пряко върху правото на защита на наказания субект.

Формално и АУАН, и НП съдържат описание на нарушенията, посочени са обстоятелства, при които същите са извършени, срещу АУАН не са били подадени възражения, поради което АНО е преценил, че не следва да извършва разследване на спорни обстоятелства.

Въпреки горното съдът констатира, че в хода на АНП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон.

Досежно нарушението по чл. 16, ал. 1, т. 1 ЗДвП

Съгласно разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, НП се издава тогава, когато са установени по безспорен начин нарушението, нарушителят и неговата вина.

Доколкото се касае за настъпило ПТП, то основен документ в преписката съставлява протокола за същото. В него изрично е посочено, че инцидентът е станал в 22:00 часа, а в АУАН, и в НП е посочено, че ПТП е станало в 23:11 часа. Показанията на разпитаните в качеството на свидетели полицейски служители В. и С. сочат, че това е станало малко след като са застъпили на смяна, т. е. след 20:30 часа. Ако се приеме, че това е станало след един час (макар това да не е малко след началото на наряда), т. е. в 21:30

ч., отново е налице противоречие, защото сигналът към тел. 112 е подаден в 21:46 часа. Съдът намира, че следва да се приеме за меродавен именно този час – 21:30, доколкото съвпада с показанията на непосредствено отзовалите се на ПТП полицейски служители и с часа, в който е подаден сигнала на тел.112. Този извод обаче категорично опровергава отразеното в АУАН и в НП, че ПТП е осъществено в 23:11 часа. Несъмнено, че след този час са били съставени документите във връзка с инцидента – за което в протокола за ПТП се посочва че е съставен в 23:50 часа. Доколкото и двамата участници са напуснали мястото на инцидента, съдът намира, че не може да се кредитира безпротиворечиво и съставения протокол за ПТП, изготвен на база единствено обясненията на подалия сигнала, без да се направят замервания и пр. Налице е и друго нарушение – в акта е отразено, че има материални щети без да се конкретизира по кое МПС, а в НП – изобщо не е посочено наличието на такива.

От изложеното се установява, че описаната в наказателното постановление фактическа обстановка и извършването на нарушенията по време, начин и място, посочени в АУАН и в НП, не се потвърждава по категоричен и безспорен начин.

Наказващият орган не е извършил обективно, всестранно и пълно изследване на събраните по делото доказателства и не е изяснил релевантните факти и обстоятелства във връзка със сочените нарушения. Основното доказателство, на което актосъставителят и наказващият орган са изградили извода си за наличие на настъпило ПТП са обясненията на „потърпевшия“, въз основа на които е съставен и протокола за ПТП. Единствените обективни данни, събрани от актосъставителя при съставянето на протокола е оглед на процесните МПС и констатирането на материални щети по тях. Последните са описани в акта, но в същото време, наказващият орган изцяло е игнорирал наличието на такива при издаване на НП. При разпита на свидетелите В. и С. се установи категорично, че за случилото се те са изготвили докладна записка, а от показанията на св. А. – че е направен снимков материал. Съдът изиска съставените документи, но се установи, че налични такива по преписката са само приложените вече към делото протокол за ПТП, АУАН и НП. Изясняването на въпросите относно точния час, дата и място, както и механизма на настъпване на произшествието са изцяло в тежест на

наказващият орган, дори и към момента на съставянето им да не са били оспорени от другия участник. Липсата на яснота по тези въпроси не позволява да се приеме за доказано по несъмнен и категоричен начин, че така описаното в НП нарушение по чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, за което жалбоподателя е подведен под административнонаказателна отговорност е осъществено.

Събраните по делото противоречиви писмени и гласни доказателства не са в състояние да формират един безспорен извод относно авторството на нарушението и начина на извършването му, в които да не се породят съмнения у съда, че именно жалбоподателят е осъществил описаното в акта нарушение. В конкретния случай събраните от съда улики не съставляват в своята съвкупност система от факти, които да водят до извод, който е единствено възможен и изключващ всички останали.

Досежно нарушенията по чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП (отказва проверка с техн. средство за установяване на алкохол в кръвта и не изпълнил предписание за мед.изследване) и по чл. 100, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗДвП (не носи свидетелство за правоуправление и за регистрация на МПС)

В тази насока съдът изцяло възприема направените от жалбоподателя възражения. Съгласно ал. 3 на чл. 174 от ЗДвП – Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв. А според чл. 100, т. 1 и т. 2 от ЗДвП – Водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи: 1. свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него; 2. свидетелство за регистрация на моторното превозно средство,

което управлява, и за тегленото от него ремарке.

Категорично от показанията на полицейските служители се установи, че и двамата участници в пътния инцидент не са били на мястото на произшествието, както и че първо са отишли в дома на св. Х., след това са извикали колегите си автоконтрольори и след пристигането им, В. и С. са отишли до дома на Т. и с патрулния автомобил са го отвели до дома на Х.. Следователно жалбоподателят към момента на проверката, вече след 23:11 часа, не е имал качеството водач, не е шофирал, поради което няма как да се изисква от него да носи документи за правоуправление и за автомобила, както и да бъде проверен за алкохол. Последното е още по-нелогично като се има предвид, че е изминал минимум един час от твърдения пътен инцидент (сигналът на тел.112 е подаден в 22:46 ч., а протокола за ПТП е съставен в 23:50 часа), в рамките на който жалбоподателят след като се е прибрал е възможно да е употребил алкохол и това е житейски логично.

Ето защо съдът намира, че неправилно жалбоподателят е бил санкциониран като извършител на горепосочените нарушения.

Предвид гореизложеното съдът намира, че в хода на АНП са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон, които са обусловили незаконосъобразност и необоснованост на НП, поради което и НП следва да бъде отменено.

Предвид крайния извод на съда, не се налага обсъждане приложимостта на чл. 28 от ЗАНН в конкретния случай.

Воден от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 20-0290-000036/14.02.2020 г. на Началник група „Охранителна полиция“ към ОДМВР – Разград, РУМВР – Кубрат, с което на Д. Б. Т., ЕГН ***** от *** са наложени административни наказания „Глоба“, както следва: 1/глоба в размер на 200.00 лева, на основание чл. 179, ал. 2, във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 5 ЗДвП за извършено нарушение по чл. 16, ал. 1, т. 1 ЗДвП; 2/ глоба в размер на 2 000.00

лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП, за извършено нарушение по същия; и 3/глоби в размер на по 10.00 лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1 и предложение 3 от ЗДвП, за извършени нарушения по чл. 100, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗДвП, като незаконосъобразно.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Разград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Кубрат: _____